

ክርስቶስ ምንጩ ትንሣኤን ሕይወትን

ቅዱስ ጳውሎስ፣ መንፈሳዊ ጥዕና ዓሌት ደቅ ሰባት እንደገና አብ ንቡር ምምላሱ ፈሊጡ አዝዩ ተሓጎሰ። ከምዚ ኸኣ በለ፣ “ብሰሪ ሓደ ሰብኣይ (አዳም) ሓጢአት ናብ ዓለም አተወ፣ ብኸርስቶስ ኸኣ ሕይወት ንደቂ ሰባት ተመልሰሎም። እቲ ቀዳማይ ሰብ ካብ መሬት ስለ ዝተፈጥረ መሬታዊ እዩ። እቲ ኻልኣይ ሰብ ግና ካብ ሰማይ እዩ።...ከምቲ ምስሊ እቲ መሬታዊ፣ (ማለት ብሓጢአት ዝኣረገ ምስሊ ባህሪ ደቂ ሰባት)፣ ዝለበሰና፣ ከምኡ ድማ ምስሊ እቲ ሰማያዊ፣ (ማለት፣ ብኸርስቶስ ዝተንሥኡን፣ ዝደሓነን፣ ዝነጽሐን ዝተሓደሰን ባህሪውን) ንልበሰ።” (ሮሜ:5:12፣ ዮሐ.3:17፣1ቆሮ.15:49)።

አብቲ ዝተቐበልናዮ እምነት ጸኒዕና ንንበር። ሓዋርያ፣ ክርስቶስ “ብኸሪ ትንሣኤ እዩ” ይብል፣ ንሱ ናይ ትንሣኤን ሕይወትን ምንጩ እዩ። “እቶም ናይ ክርስቶስ ዘበሉ ኸኣ ኪስዕብዎ እዮም”። አብነት ናይቲ ንጹሕ ሕይወቱ ተኸቲሎም፣ አሰሩ ብምስዓብ፣ አብቲ ዘተስፈዎም ዘለዓለማዊ ክብሪ፣ ምስኡ ሓቢሮም አብ ታሕጓሱ ንምስታፍ፣ በቲ ዝሃቦም ተስፋ-ትንሣኤ ርግጽነት አለዎም። ኢየሱስ ባዕሉ አብ ወንጌል፣ “እቲ ዝኸተለኒ ዘበለ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ይሳገር እምበር፣ ከቶ አይክጠፍእን እዩ፣” (ዮሐ.5:24) እናበለ አረጋጊጹና አሎ።

ምእንትዚ ሕማማት መድሓኒና ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ናይ ደቅ ሰባት ድሕነት እዩ። ምእንታና ክመውት ምድላዩ፣ አብኡ አሚና ንዘለዓለም ብሕይወት ምእንቲ ኸንነብር እዩ። ንሕና፣ ነቲ ዘተስፈወና ዘለዓለማዊ ሕይወት ምስኡ ሓቢርና ምእንቲ ክንወርስ፣ አብ ምልኣት ጊዜ ንሱ ከማና ኾነ።

እዚ እዩ እምበኣር እቲ ብፋሲ ዝተዋህበ ምስጢር ሰማያዊ ጸጋ፣ እቲ ብሃረርታ እንጽብዮ በዓል ፋሲካ እዚ እዩ። በዚ በዓል እዚ፣ ደቅ ሰባት፣ አብ ሕፅኒ ቤተክርስቲያን፣ ካብቲ ዓይኒ ምንጩ ሕይወት፣ ከም ሕፃናት ብገርህነት ተወሊዶም ሓዲስ ሕይወት ይጅምሩ፣ አብቲ ንጹሓት አቦታትን አደታትን ዝሓድሩዎ ሓዲስ ስድራ ቤት፣ ቍጽሪ ዘይብሎም ብእምነት ናብ ሓዲስ ሕይወት ይውለዱ። ካብቲ ጸጋ ዚህብ ምንጩ ኪወጹ እንከለው፣ አብቲ ጽላል እምነት ብሩህ ቀንደል ይኸላዕ። በዓል ፋሲካ፣ ንጸጋ ቅድስና አምላኽ ካብ ሰማይ አውሪዱ ንደቅ ሰባት ይዕድሎም። ነዚ በዓል እዚ ብተደጋጋሚ እናኸበሩ ብመስኖ ምሥጢራት፣ ነቲ መንፈሳዊ መግቢ ይምገቡ። ናይታ ሓንቲ ስድራ ቤት አካል ኮይኖም፣ ነቲ ብሥሊስ ስም ዚጽዋዕ ሓደ አምላኽ እናምለኹ፣ ምስ

ነቢይ ሓቢርም፤ “እታ እግዚአብሔር ዝገበራ መዓልቲ-ዓወት እዚአ እያ፤ ብእኣ ንተሓጎስን ባህ ይበለናን።” (መዝ. 118:24) እናበሉ፤ በቲ ነዚ በዓልዚ ዝተሞህበ መዝሙር ብታሕንስ ይዝምሩ።

እዛ ዕለት እዚ ኣየነይቲ እያ? እዛ ዕለት እዚአ፤ እቲ ብርሃን ፀሓይ ዝፈጠረን ምንጪ ሕይወት ዝኾነን፤ ባዕሉ “ኣነ ንዓለም ብርሃኑ እየ፤ እቲ ዚስዕበኒ ኸአ ብርሃን ሕይወት ኪረክብ እምበር ብጸልማት ኣይኪኸይድን እዩ።” (ዮሐ. 8:12)። ዝበለ ክርስቶስ ባዕሉ እዩ። እዚ ማለት ከአ ዝኾነ ይኹን ብኹሉ ነገር ንክርስቶስ ኢየሱስ ዚኸተል ዘበለ፤ በዚ መገዲ፤ ኣብቲ ዙፋን ዘለዓለማዊ ብርሃን ኪኸይድ እዩ።

ኢየሱስ ኣብ ምድሪ እንከሎ ናብ ኣቡኡ ዝጸለዮ ጸሎት እዚ እዩ፤ “እቶም ብኣይ ዝኣምኑ፤ ኣብቲ ኣነ ዘሎኸዎ ንሳቶምዎን ኣብኡ ኺህልዉ እደሊ ኣሎኹ። ከምቲ ንስኻ ኣባይ ዘሎኻ ኣነውን ኣባኻ፤ ከምኡ ድማ ንሳቶም ኣባና ምእንቲ ኪኾኑ፤ እልምን ኣሎኹ።” (Sermon 35,6-9: PL 17 [ed. 1879, 696-697])

እዚ ኣብ ላዕሊ ዘንበብናዮ፤ ብሓደ ጥንታዊ ደራሲ፤ ብዛዕባ ፋሲካ ካብ ዝተገብረ ስብከት ዝተተርጎመ እዩ።

ፍቁራት ኣሕዋተይን ኣሓተይን፤ ሊቃውንቲ ኣቦታትና፤ “ሰማይ ደስ ይበሎ፤ ምድሪውን ትደሰት፤ መሠረታት ሓዘን መለኸት ይውቑ፤ ጎቦታትን፤ ኰርባታትን፤ ኰልኻትኩም ኣእዋም በረኻን ጨርሑ፤ ሎሚ ኣብ ሰማይት ዓቢይ ሓጎስ ኮይኑ፤ ምድሪውን ብደም ክርስቶስ ተሓጺባ፤ ፋሲካ ተብዕል ኣላ፤” እናበሉ ብለይቲ ፋሲካ ይዝምሩ። እወ! ፍጥረት ጥራሕ ዘይኮነስ፤ እቲ ኹሉ ንኣናን ምእንታናን እዩ እሞ፤ ንሕና ብመልክዑ ዝተፈጠርና ደቅ-ሰባት፤ በዚ ሎሚ ለይቲ ፋሲካ ምስ ኹሉ ፍጥረት ሓቢርና ንተሓጎስ፤ ዕልል ንበል፤ ንዘምር።

“ክርስቶስ ተንሥኣ እሙታን፤
በዓቢይ ሓይል ወሥልጣን፤
አሰሮ ለሰይጣን፤
አግዑ ለአዳም፤
ሰላም፤
እምይእዜስ ይኩን ፍሥሓ ወሰላም።”

ተንሥኣ ወአንሥኣ ኰሎ ሙታነ፤ ተንሥኣ ንኹሎም ምወታንውን ኣተንሥኡ።

ጸላኢና ተኣሲሩ፤ ብዕዉት ክርስቶስ ነፃ ወጺእና፤ ንተሓጎስ፤ ንዓልል፤ ንጨድር ልብና መሊእና፤ ቀደምውን ንሓጎስ ኢና ተፈጠርና፤ እቲ ጅግና ኢየሱስ ተንሥኡ ንኣናውን ምስኡ ኣተንሥኡና፤ “አማን በአማን ተንሥኣ እምነ

ሙታን” እናበልና ከበሮ ንደርጎሳቶቹ፣ በጠቃሚነት ብሽብሽቦ ንዘምር ኣብ ቅድሚያ ታቦት ምስ ዳዊት ኣቢርና። ሎሚ እንድዩ መዓልቲ ኣጎሰና፣ ሎሚ እንድዩ መዓልቲ ኣርነትና፣ ባንዴራ ትንሣኤ ነንበልብል፣ ንዘለል እምበር ልብና መሊእና። ኣይነስተማስል ኣይንመሻኸን ከይሓዘን እቲ ንጉሥ ነገሥታት፣ ጎይታ ጎይቶት ኢየሱስ ኣምላኸና። ደቂ መን ዲና? ክብሪ ውሉድነትና ክመልስ ኣብ ቀራንዮ ተሠዊዑ፤ ንሰይጣን፣ ንሞት ንሓጢአት ዝሰዓረ እኳ እዩ እቲ ጎይታና፣ እንታይ ዘሰክፍ ኣሎና፣ እንታይከ ዘፍርሕ ኣሎና? ንኹልዓዮ ቀንደል ዝኸሪ ጥምቀትና፣ በዚ ምስጢር እዚ ምስኡ ዝተንሣእና እኳ ኢና፣ ኣይንጠራጥር ብኸርስቶስ ዝኣመነ ንዓለም ክስዕራ እዩ እንዲና ተባሂልና፣ ሰጋእ መጋእ ኣይንበል፣ እንሆ ምስጢር ንስሓ ኣብ ቅድሚና። ንኪድ ንትሓጸብ ንጽረ ካብ ግዕዘይና፣ ህያብ ትንሣኤ መንፈስ ቅዱስ ንቀበል ሽልማትና፣ ደይ ንኡ ምስ ሰኣነ እዩ ዘዕገርግር ልባትና፣ ሰላመይ እህበኩም ኣሎኹ፣ ሰላመይ እሓድገልኩም ኣሎኹ ደይኮነን ዝበለና፣ “ንዘለዓለም ምሳኻትኩም ኣሎኹ” ኢሉ ቃል ካብ ኣተወልና፣ ሕጂውን ኣሎ ምሳና። ኣረ መጺኡ እንሆ ኣብ ደገና፣ ጽንን እስከ ንበል ይኹሕኹሕ ኣሎ ኣብ ማዕዘና፣ ብድድ ንበል ንኸፈተሉ ጋህ ኣቢልና፣ ንደረር ምሳኡ ንሱውን ምሳና፣ ነዚ እዩ ሞይትልና ነዚ ኸኣ እዩ ተንሣኡልና። እወ! ደቂ ትንሣኤ ኢና፣ ሎሚ ኸኣ እዩ እቲ ትንሣኤና።

ኣንሳእ ዝረገጽካዎ ውሓዚት ማይ ተመሊስካ ኣይትረገጸን ኢኻ፣ ድሮ ስለ ዝኸደት ኣይተርክባንውን ኢኻ፣ ኦ ክርስቲያን ድሕሪ ትንሣኤኸ እንታይ ትጽብ ኣሎኻ? ንሱ እኳ እዩ መጨረሻ መድረኽ ጉዕዞኻ፣ ካብኡ ንድሓርስ ዘለዓማዊ ሞት ወይ ዘለዓለማዊ ሕይወት እዩ ምርጫኻ፣ ጊዜ ከሎካዶ ካልእ ጊዜ ትጽብ ኣሎኻ? ሕጂ ወስን ንጽባሕ ኣይተሕድሮ፣ ጽባሕስ ናትካ ኣይኮነን ዋናኡ ኣለዎ፣ ሕጂ ንብርሃን ምረጽ ንጸልማት ኣይትድፈሮ፣ ሕጂ ንሕይወት ምረጽ ንሞት ሰዓሮ። ንዘለዓለም ክትሕጎስ ኢኻ ምስቶም መላእኽቲ፣ ገጽ ኣምላኽ እናረኣኻ ክትዝምር ለይቲ ምስ መዓልቲ፣ ቀደምውን ንእኡን ምንትኡን ኢኻ ተፈጠርካ ካብ ጥንቲ። ጎይታ ኣጎሰ ጎይታ ሕይወት እዩ ጎይታኻ፣ ንሕጅን ንዘለዓለም ዓለምን ዘይጠፍእ ርስትኻ፣ ሕጂን ንወትሩን ንእኡ ምረጽ፣ ዕርፊ እንድሕሪ ሒዘካ ንድሕሪት ኣይትመለስ። ምስጋና ንኢየሱስ እዚ ኹሉ ዝገበረልና፣ ሞገስ ንእኖና ቅድስቲ ድንገል ማርያም መሳልል ሰማይ ዝኾነትልና፣ ክብሪ ንኣብን ንወልድን መንፍስ ቅዱስን ሕጅን ንወትሩን ንዘለዓለም ዓለምን ንበል ምስ ቅዱሳንን መላእኽትን ኣቢርና።

